

Dosarul nr. 2ra-1852/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Buiucani (jud. E. Cojocari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, A. Minciuna, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Exligro”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Exligro” și Pavel Roșca cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins din lipsă de temei apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Exligro” și menținută hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 16 iunie 2017, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Exligro” și Pavel Roșca, intervenienți accesorii Oleg Pîrvu și CIA „Asito” SA cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 16 mai 2015 a avut loc accidentul rutier cu implicarea automobilelor Dacia Logan cu n/î XXXXX și Dacia Logan cu n/î XXXXX.

În conformitate cu procesul - verbal cu privire la contravenție nr. MAI 03037545 din 3 iunie 2015, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut conducătorul autovehiculului de model Dacia Logan cu n/î XXXXX, Pavel Roșca.

A menționat că potrivit adeverinței ÎS „CRIS Registru” nr. TC 0012575 din 28 iulie 2015, în calitate de uzufructuar al autovehiculului Dacia Logan cu n/î XXXXX, la data producerii accidentului, figurează SRL „Exligro”.

A remarcat că la momentul producerii accidentului rutier, mijlocul de transport Dacia Logan cu n/î XXXXX nu era asigurat pentru cazuri de răspundere civilă auto.

La 12 august 2015, în temeiul Raportului de evaluare a pagubei nr. 12/0815A a fost stabilită mărimea prejudiciului cauzat automobilului Dacia Logan cu n/î XXXXX în mărime de 69095,65 lei.

Ulterior, la 17 august 2015, proprietarul automobilului Dacia Logan cu n/î XXXXX, SRL „Brand Leasing” a înaintat Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule o cerere prin care a solicitat acordarea despăgubirii pentru prejudiciul suportat prin deteriorarea automobilului în urma producerii accidentului rutier din 16 mai 2015.

Ca urmare, la 9 septembrie 2015, între Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule și SRL „Brand Leasing” a fost încheiat acordul nr. D/709/15 privind acordarea despăgubirilor de asigurare, prin care părțile au convenit că păgubitorului să-i fie achitată despăgubirea de asigurare în sumă de 67245,65 de lei, cu aplicarea prevederilor art. 11 din Regulamentul privind fondul de protecție a victimelor străzii, care prevede franșiza deductibilă în sumă de 2500 de lei.

A precizat că, deoarece SRL „Exligro” nu a respectat dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule, în temeiul prevederilor art. 33 alin. (3) din Legea menționată, la 15 septembrie 2015, prin Ordinul directorului BNAA nr. 217/fvs cu privire la plata despăgubirii de asigurare a aprobat plata despăgubirii către SRL „Brand Leasing”.

Iar la 16 septembrie 2015, suma convertită a fost transferată pe contul reprezentantului SRL „Brand Leasing”, Serghei Darie.

A relatat că la 6 decembrie 2017, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule s-a adresat către SRL „Exligro” și Pavel Roșca cu o cerere de soluționare prealabilă a litigiului, solicitând achitarea benevolă a sumei de 67245,65 lei în termen de 7 zile calendaristice din momentul recepționării cererii, însă fără niciun rezultat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 20 alin. (5), 33 alin. (8) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, art. 513, 617 alin. (1), 619 Cod civil, art. 96 și 174 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Exligro” și Pavel Roșca în beneficiul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule a sumei de 67245,65 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare, a sumei de 2155,50 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, a cheltuielilor de judecată care se compun din taxa de stat în sumă de 2083 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2500 de lei.

Prin încheierea din 6 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a fost admisă cererea reprezentantului SRL „Exligro”, Andrei Doroftei și au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii CIA „Asito” SA și Oleg Pîrvu.

Prin încheierea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a fost admisă cererea de renunțare la acțiune a Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule față de Pavel Roșca.

A fost încetat procesul în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule împotriva lui Pavel Roșca cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată de la SRL „Exligro” în folosul Biroului Național al Asigurătorilor de Autovehicule suma de 67245,65 de lei cu titlu de despăgubire de

asigurare, suma de 2155,50 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 2083 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată a platei taxei de stat și suma de 2500 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins din lipsa de temei apelul declarat de SRL „Exligro” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 16 iulie 2018, SRL „Exligro” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată și depusă față de pârâtul necorespunzător.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat normele care se conțin în legile speciale și anume, prevederile din Legea cu privire la asigurări și Legea cu privire la asigurarea obligatoriu de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, dar au făcut referire la normele generale.

A remarcat că instanța de apel a neglijat prevederile art. 15 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la asigurarea obligatoriu de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, or, prejudiciul material cauzat urmează a fi reparat de CIA „Asito” SA.

Totodată, instanța de apel, ignorând prevederile art. 373 alin. (5) CPC, nu s-a expus asupra motivelor din cererea de apel și anume că SRL „Exligro” nu avea în posesiune automobilul de model Dacia Logan cu n-î XXXXX, deoarece automobilul menționat nu se afla în licența de activitate a întreprinderii, fapt care se confirmă prin informația eliberată de Camera de Licențiere, șoferul Pavel Roșca nu a fost supus testării mecanicului și medicului, din procesul - verbal a Poliției Rutiere se observă că Pavel Roșca nu este angajat al SRL „Exligro”, pentru automobilul menționat nu a fost eliberat foaie de parcurs.

A accentuat că lipsește legătura causală între posesiunea SRL „Exligro” și automobilul Dacia Logan cu n/î XXXXX, referitor la accidentul rutier din 16 mai 2017.

La 11 septembrie 2018, Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului SRL „Exligro” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 iulie 2018 împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Exligro” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Exligro”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Exligro” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Exligro” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu